

udsættes ydet på følgende lovgivningsområder:

Social bistandslov

kommunale sygesikringsudgifter

sygedagpenge

invalid- og anden førtidspension til nye pensionister

personlige tillæg m.v. til pensionister

overgangshjælp og anden hjælp til enker

sundhedsplejersker

hjemmesygepleje

boligsikring.

På områder, hvor amtsrådene direkte eller indirekte har en afgørende indflydelse på opgaveløsningen, er det forudsat, at amtskommunerne afholder de 50 pct. af udgifterne, der ellers skulle refunderes af staten. Dette gælder udgifter til døgninstitutioner og rådgivningscentre for børn og unge, revalideringsinstitutioner samt svangre- og mødre hjem. En lignende deling af udgifter mellem amtskommuner og kommuner er forudsat, for så vidt angår invalidepension og anden førtidspension, som tildeles, efter at omlægningen er trådt i kraft.

Ved denne skitse opnås de prioriteringsmæssige fordele, der knytter sig til anvendelsen af samme refusionsprocent for kommunernes opgaver på det sociale område i videre forstand, samtidig med at man ved inddragelsen af amtskommunerne i finansieringen af de opgaver, som amtsrådene har en afgørende indflydelse på, opnår en bedre harmoni mellem kompetence og økonomisk ansvar.

Virkningerne af denne skitse er for så vidt angår amtskommunerne vist i bilag II. A., der afviger fra bilag I.A. ved en noget hårdere belastning af Københavns kommune, der skyldes, at København ikke gennem de generelle tilskud får fuld kompensation for de merudgifter, der påføres amtskommunerne på det sociale område.

For kommunerne fremgår de egnsvise virkninger af bilag II. B., der viser, at hovedstadsområdet vil blive belastet med ca. 193 mill. kr., hvoraf ca. 70 mill. falder på Københavns kommune. Skattetrykket i hovedstadsområdet vil stige med 0,6 pct. i Københavns kommune og Københavns amt, 0,5 pct. på Frederiksberg, medens kom-

munerne i Frederiksborg og Roskilde amter vil få henholdsvis en mindre stigning eller et fald. Kommunerne udenfor hovedstadsområdet vil gennemgående få en nedsættelse af skattetrykket med op til 1 pct. (Sønderjyllands, Ringkøbing, Viborg og Nordjyllands amter).

For kommunerne indenfor de enkelte amter viser bilag II.C. og E. en vis spredning i virkningerne på beskatningsniveauet. I Københavns amt, hvor den gennemsnitlige forøgelse af beskatningsniveauet ligger på 0,6 pct., er der mindre variationer lige fra en svag lettelse til en forøgelse med ca. 1 pct. (Herstederne og Rødovre). I Nordjyllands amt, hvor den gennemsnitlige lettelse af beskatningsniveauet ligger på 1,0 pct., er der variationer mellem lettelser på 0,1 pct. (Frederikshavn) til 4,0 pct. (Læsø).

Også for bilagene II.A-C. og E. gælder det, at de beregnede ændringer i de kommunale og amtskommunale beskatningsniveauer i nogen grad overvurderer virkningerne, fordi beregningerne er foretaget på grundlag af forholdene i 1973-74, og ændringerne er sat i forhold til beskatningsniveauerne i 1974-75, jfr. foran under afsnit I.

Virkningerne på de samlede amtskommunale og gennemsnitlige kommunale skattetryk af en omlægning med 50 pct. refusion af kommunernes sociale m.v. udgifter og iøvrigt refusionsafskaffelse fremgår for hvert enkelt amt af bilag III, i hvilket det samlede skattetryk før og efter omlægningen er vist henholdsvis i kolonnerne 1 og 5.

Det fremgår heraf, at omlægningen indebærer en væsentlig forøgelse af skattetrykket i Københavns kommune (1,2 pct.) samt i Frederiksberg kommune og Københavns amt (1 pct.). Bortset fra Frederiksborg og Fyns amter, hvor skattetrykket forøges med henholdsvis 0,2 pct. og 0,1 pct., vil omlægningen i de øvrige amtskommuner muliggøre nedsættelser af skattetrykket med op til 1,6-1,7 pct. (Ringkøbing og Sønderjyllands amter). Udsvingene både i opadgående retning for hovedstadsområdet og i nedadgående retning for provinsamterne er dog væsentlig mindre end efter skitse I.